

تأثیر مدیریت زمان

بر عملکرد روابط عمومی ها

مقدمه :

هر واحد روابط عمومی نیاز به یکسری وسایل ، اختیارات ، تمہیدات ، بودجه ، نیروی انسانی ، فضای کاری و... دارد که هر کدام در جای خود تأثیر و نقش خاصی را ایفاء می نمایند و چنانچه این عوامل همسو و هماهنگ باشند میتوان انتظار یک روابط عمومی فعال ، پویا و موفق را در عرصه ای ارائه ای خدمات و انجام وظایف و مأموریت های محوله داشت.

به دیگر سخن ، توفیق و یاشکست هر روابط عمومی مرهون استفاده درست و یا نادرست از عوامل مذکور و برخی نکات ظریف دیگر است که می بایست به دقت مورد توجه قرار گیرند.

اما در این میان تأثیر «عامل زمان و وقت» شاید کمتر مورد عنایت قرار گرفته؛ بدین معنا که چنانچه ما وسایل ، اختیارات ، نیروی انسانی ، بودجه و... در حد لازم داشته باشیم ، ولی نتوانیم از زمان در اختیار یه نحو مطلوب استفاده کنیم ، در می یابیم که در کار و فعالیت خویش موفقیت لازم را نخواهیم داشت و چه بسامورد انتقاد ، سرزنش و تنبیه نیز قرار گیریم .

بنابراین هر روابط عمومی باید با مدیریت زمان تلاش نماید تا حد اکثر بهره وری را در کار خود داشته باشد؛ اما این مدیریت زمان چیست؟ چطور میشود افسار زمان را در اختیار گرفت و مطابق انتظارات و خواسته های خود آنرا جهت داد؟ آیا اصلاً مازمان را در کار کرده ایم و اهمیت و جایگاه آن را می دانیم؟ چند درصد از وقت کاری و روزانه ی ما اختصاص به برنامه ریزی ، هماهنگی ، تصمیم گیری ، سازماندهی ، شرکت در جلسات و... دارد؟

فرض کنید که قرار است در مورد افتتاح یک پروژه ای بزرگ اطلاع رسانی شود ، یا اینکه مقرر شده تا یک هیأت بلندپایه ی اقتصادی میهمان یک وزارت خانه باشد ، یا هوابیمای یکی از خطوط هوایی در اثر حادثه سقوط کرده و سرنوشنیان آن جان باخته اند. یا مثلاً مربوط به آب گرفتگی معابر شهری در اثر بارندگی شدید ، سقوط بهمن در جاده های پر رفت و آمد ، گروگانگیری در یکی از مدارس ، اختلاس در یک بانک و ده ها و صدها مثال دیگر باشد. در تمامی این مثالها مشاهده می شود که مدیریت زمان چه نقش حساس و پر اهمیتی را بر عهده دارد. چرا که اگر درست و به موقع توسط روابط عمومی سازمان های مربوطه اطلاع رسانی و رفع نگرانی نشود ، چه بسا بر عمق فاجعه ، و شدت نارضایتی ها ، تآلمات روحی و زیانهای مالی افزوده گردد که در نهایت هیچ کدام از اینها به صرفه و صلاح کشور نمی باشد.

بنابراین مدیریت زمان در کنار سایر عوامل می تواند نقش تعیین کننده ای در روند فعالیتهای ما داشته

ترجمه و تألیف :

حسن حسروی

مدرس علوم ارتباطات و مدیریت

مشاور علمی آموزش انجمن روابط

عمومی ایران

فوق لیسانس مدیریت

۱۵ سال سابقه اجرانی و مدیریتی

چاپ بیش از ۵۰ مقاله در جراید و

مطبوعات و مجلات علمی و

تخصصی

باشد و لازم است که مدیران، کارشناسان و دست اندکاران روابط عمومی ها بیش از پیش با این مقوله و کارکردهای آن آشنا شوند.

(در این نوشتار سعی شده به اختصار پیرامون تأثیر مدیریت زمان بر عملکرد روابط عمومی ها (بطور کلی) و ابعاد ویژگیهای مدیریت زمان پرداخته شود.

برخی از افراد ادعامی کنند که وقت شان به هدر نمی رود و ابراز می دارند که: من خیلی سازماندهی شده کارمی کنم، می دانم کجا می روم، می دانم چکارمی کنم، وقت در چنگ من است، بزمیان مسلط هستم و... اگر شما واقعاً و صادقانه جزء این دسته از افراد هستید باید بگوییم که در گروه اقلیتی جای گرفته اید.

چرا؟ چون خیلی از مردم نسبت به روزهای بدون بهره وری (بی حاصل) خودبی تفاوت هستند. در حالی که همگی مایل هستیم کارهای بسیاری را در یک روز انجام دهیم، ولی معلوم نیست کارهایمان چقدر ارزش داشته و بر چه اساسی اولویت بندی شده اند و قدر وقت باید صرف آنها کنیم. مثلاً گاه برای گرفتن یک جواب یا ارسال یک نامه یا درخواست کالا از انبار، بیش از اهمیت موضوع مورد نظر، به پیگیری، تعارفات و حاشیه پردازی مشغول می شویم. همچنین در بسیاری از جلسات مسائل جنی نظری سیاست، تجارت، خانواده، اوضاع اجتماعی، اخبار سازمانی و... بیشتر از موضوع یادستور جلسه مورد بررسی و تبادل نظر قرار می گیرند.

مقوله‌ی مدیریت زمان سالهای است که ذهن افراد و صاحب نظران رشته‌های مختلف را به خود مشغول کرده و تاکنون دوره‌های آموزشی و سeminارهای بسیاری در این ارتباط برگزار شده است. اما، آیا واقعاتوانسته ایم بزمیان احاطه پیدا نموده و آنرا در کنترل خود داشته باشیم.

حقیقت آن است که ما باید خودمان را اداره کنیم نه زمان را. چرا که زمان اساساً اداره شدنی نیست و خواه ناخواه می‌آید و می‌گذرد و ما بایستی از این مرکب به خوبی استفاده نماییم.

به یک تعبیر، مدیریت زمان در واقع همان مدیریت برخوبی‌شدن است و جالب است بدانید، مهارت‌هایی که ما برای اداره کردن دیگران نیازمندیم، همان مهارت‌هایی است که برای اداره کردن خود نیاز داریم؛ مانند: توانایی و مهارت در برنامه‌ریزی، تقویض اختیار، سازماندهی، رهبری و کنترل.

شناخت صحیح و به موقع عواملی که وقت ما را هدر می دهند خیلی مهم است، زیرا بدین ترتیب را درمان بیماری ایلاف وقت را کوتاه خواهیم کرد. بدنبیست این سوال رامطرح کنیم که وقت روزانه شما صرف چه کارهایی می شود؟ فرقی نمی کند دارای چه موقعیت شغلی و کاری هستید، فقط کافی است لحظاتی روزهای گذشته و امروز خود را مرور کنید.

شاید قبل از اینکه به پاسخ شما بپردازیم بهتر است در یک مورد، تکلیف خود را روشن کنیم، این موضوع که آیا شما با ارباب رجوع سروکار ندارید یا خیر؟

اگر شما ارباب رجوع ندارید دو حالت دارد:

۱- یا مدیر هستید و اختیارات و کارها را تقویض کرده اید.

۲- یا اینکه ماهیت شغل شما به گونه‌ای است که با ارباب رجوع سروکار ندارید. از طرح این سؤالها دو هدف را دنبال می کنیم:

الف) ذکر این نکته که میان صرف وقت، برای کسی که ارباب رجوع دارد و کسی که با ارباب رجوع سر و کار ندارد خیلی تفاوت و فاصله است.

به عبارت دیگر افرادی که با ارباب رجوع سروکار دارند، وقت شان طوری دیگر صرف می شود که مطلب مهمی است و در تجزیه و تحلیلهای مربوط به مدیریت زمان اغلب دیده شده که مورد غفلت قرار گرفته است.

ب) ذکر این نکته که شما باید اختیارات و کارهای خود را به دیگران تقویض کنید.

خوب! برگردیم بر سر سوال قبلی مان. واقعاً وقت شما در طول روز صرف چه کارهایی می شود؟

شاید پاسخهای شما بر حسب فراوانی و اهمیت این گونه باشد:

- ۱- دیدن کارتابل نامه ها و پیگیری دستورات مافوق
 - ۲- جلسات و تماسهای تلفنی
 - ۳- بررسی پرونده ها و تهیه ی پیش نویس نامه ها یا اخبار و اطلاعات لازم
 - ۴- بازرسی و سرکشی به قسمت ها
 - ۵- مأموریتهای اداری
 - ۶- انجام امور شخصی
 - ۷- ارتباطات غیررسمی و حضور در غذاخوری و امثالهم
 - ۸- پیگیری کارهایی که خارج از وظیفه ی اصلی من است.
- خوب آیا از صرف زمان به شکل موجود راضی هستید؟ یانه، فکر می کنید که به صورت بهتری هم می توان زمان را سپری نمود؟ به حدی که هم شما خشنود باشید و هم کارها به نحو مطلوبی انجام پذیرند. در این مورد بیشتر فکر نمایید و پیشنهاد بدهید.
- شناسایی عوامل مؤثر در اتلاف وقت**
- بطور اجمال می توان عوامل مؤثر در اتلاف وقت را به قرار زیر بر شمرد:
- ۱- عدم تفویض اختیار - ۲- تماسها و مکالمات تلفنی زیاد - ۳- جلسات بسیار (دروز سازمانی و بروز سازمانی) - ۴- قبول و یا تحمیل پیش از حد مسئولیت و کار - ۵- آشفتگی و بی نظمی فردی و عدم تمرکز فکری - ۶- نداشتن کارکنان و همکاران شایسته و کارآمد - ۷- مسافرتها و مأموریتهای متعدد اداری - ۸- امور شخصی و گرفتاریهای خانوادگی - ۹- عدم برنامه ریزی مناسب - ۱۰- کار امروز را به فردا افتکنند - ۱۱- چند شغله بودن همانگونه که مشاهده می شود موضوع «عدم تفویض اختیار» شاید به عنوان مهمترین عامل اتلاف وقت بویژه برای مدیران محسوب و عنوان گردیده است.

به راستی چرا شما بخشی از اختیارات خود را به دیگران واگذار نمی کنید؟ بد نیست در این قسمت مهمترین دلایلی را که برای عدم تفویض اختیار بر شمرده است را ذکر نماییم:

- ۱- کارکنان هنوز کار بسیاری برای انجام دادن دارند و واگذاری و تفویض اختیار بیشتر به آنها عاقلانه نیست.
- ۲- کارکنان توان انجام دادن برخی کارها را ندارند، فلذانه توان اختیاری به آنها تفویض کرد.
- ۳- کارکنان نمی خواهند به آنها تفویض اختیار شود.
- ۴- فرد مناسبی نیست که کارها و اختیارات به او واگذار شود.
- ۵- قدرت و جسارت لا زم در تفویض اختیار وجود ندارد.
- ۶- مدیران ترجیح می دهند برای حفظ شأن و شخصیت خود از تفویض اختیار پرهیز نمایند.
- ۷- ممکن است تفویض اختیار نشانگر ضعف مدیر در سازمان تلقی شود.

اگر شما به عنوان خواننده این نوشتار، مدیر هستید ببینید که واقعاً کدام مورد یا موارد از هفت گزینه بالا شامل شما هم می شود. بعد کمی تأمل کنید که چرا در چنین وضعیتی به سر می بردی؟ خوب! جای دارد که به دو موضوع مهم اشاره کنیم که نوعاً خیلی وقت ما را هدر می دهند:

الف) تماسهای تلفنی خارج از برنامه و ملاقاتهای بدون هماهنگی :

بهتر است طرف خود را طوری مقید و هدایت کنید که در گوته ترین زمان مکالمه یا ملاقات، حرف خود را بزنند. شاید این تجویز در وله ی اویل سخت باشد، ولی می تواند در وقت شما صرفه جویی ایجاد نماید، چون در غیر این صورت برای اینکه محبوب همه باشید ناگزیر هستید که کاملاً در اختیار درد دلها، مشکلات، درخواستها، غایتها و... این باشید و از انجام کارهای ضروری باز بمانید.

ب) شلوغ بودن میز کار :

یک چیز دیگری که معمولاً کارکنان را نیز می دهد و ممکن است خود آنها خیلی متوجه نباشند که بر روی اتلاف وقت آنان چه تأثیر مهمی دارد، موضوع شلوغ بودن و به هم ریختگی میز کار است. آیا از آن قبیل

افرادی هستید که دوست دارند میزشلوغ و پریاری؟! داشته باشند یا نه سعی می کنید هر پرونده، نامه، ویا هر ارجاعی را به موقع و به نوبت و ترتیب اهمیت کنار دست خود قرار دهید و به آن رسیدگی نمایید؟ این هم نکته بسیار با اهمیتی است که علاوه بر وقت، اعصاب و روان شمارا هم تحت تأثیر قرار می دهد.

یک راهنمای کلیدی :

برای آنکه بزرمان در اختیار، احاطه داشته و بتوانیم آنرا مدیریت کنیم باید هدف گذاری مناسبی داشته باشیم. یعنی اینکه برای هر روز کاری خود اهدافی را ترسیم نماییم.

از سوی دیگر برای هدف گذاری بایستی ۵ قاعده را در نظر بگیریم:

۱- هدف باید روشن و مشخص باشد. ۲- هدف باید قابل اندازه گیری باشد.

۳- هدف باید واقع بینانه باشد. ۴- هدف باید قابل دسترسی باشد.

۵- هدف باید محدوده‌ی زمانی معینی داشته باشد.

پس هدف گذاری یادتان نرود، چرا که بدون ترسیم هدف و دورنمایی که می خواهیم به آن برسیم، سنگ روی سنگ بند نمی شود و بهره وری در کار نخواهد بود.

اما صبر کنید! هنوز مطلب ما تمام نشده است. باز یک موضوع حیاتی دیگر باقی مانده که توجه به آن می تواند در مدیریت زمان خیلی تأثیر داشته باشد.

در اینجا می خواهیم قانون انجام کار و مناسبی زمانی آنرا برای شما ذکر نماییم. توجه بفرمایید.

۱- اگر کار درست باشد و زمان نامناسب، نتیجه = بروز مقاومت

۲- اگر کار نادرست باشد و زمان مناسب، نتیجه = بروز فاجعه

۳- اگر کار درست باشد و زمان مناسب، نتیجه = بروز موفقیت

۴- اگر کار نادرست باشد و زمان مناسب، نتیجه = بروز اشتباہ

خوب! حالا به نظر می رسد که در یچه ای دیگر به روی ما باز شده تا نسبت به زمان (وقت) طور دیگری نگاه کنیم و با به کار گیری مجموعه موارد مطرح شده بتوانیم از زمان حداکثر استفاده و بهره را ببریم، چرا که زمان منتظر مانمی ماند.

نتیجه گیری :

۱- ببینید که از زمان چه می خواهید. (چه انتظاری دارید)

۲- عواملی که وقت شمارا هدرومی دهنده شناسایی و دسته بندی کنید. سپس چاره ای برای برطرف کردن آنها بیابید.

۳- فعالیتهای روزانه ای خود را اولویت بندی کنید. داشتن یک مسئول دفتر یا منشی فهیم، دوراندیش و پرانرژی شما را در این زمینه به خوبی یاری خواهد داد.

۴- به موضوع تفویض اختیار به طور جذی توجه کنید.

۵- گاهگاهی به میز خود نگاه کنید و آشنا شوی آنرا برطرف نمایید.

۶- شفاف و قاطع باشید و با عوامل اتفاف وقت با حسن تدبیر برخورد کنید.

۷- از مركب زمان به عنوان وسیله ای برای موفقیت و رشد و اثربخشی هر چه بیشتر استفاده کنید نه اینکه در دام آن گرفتار شده و دچار بی نظمی و آشفتگی گردید.

۸- بهترین راه تبدیل تهدیدها به فرصتها، مدیریت زمان است.

منبع :

۱- اینترنت : [Tsuccess @ dirconcouk](mailto:Tsuccess@dirconcouk)

۲- کتاب ۲۱ قانون انکار ناپذیر هبری - ترجمه شهین آقازاده - انتشارات آستان قدس رضوی

۳- کتاب مدیریت عمومی - تالیف دکتر سید محمدی الونی - نشر نو

۴- روزنامه همشهری شماره ۱۹۰۱ - مقاله مدیریت زمان

۵- مجله ماهنامه روابط عمومی - مرداد و شهریور ۱۳۸۲